

Ο Νίκος Αλεβιζάκης ο Αρχηγός του Πυροσβεστικού Σώματος

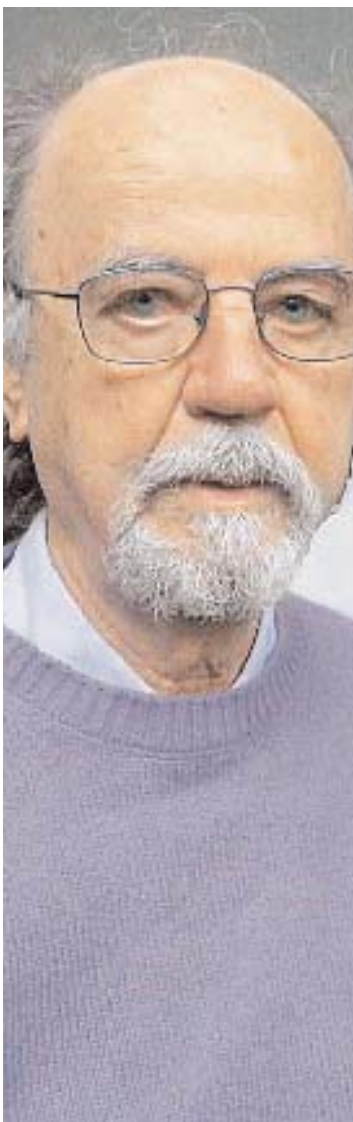
Πολλές φορές το έχουμε πει και το έχουμε γράψει ότι τα

Βουφραδοχώρια στο σύνολό τους έχουν αναδείξει μεγάλες προσωπικότητες που διαδραμάτισαν πρωταγωνιστικό ρόλο σε πανελλαδικό επίπεδο. Ανάμεσά τους και το Νίκο Αλεβιζάκη από το Χατζή. Στις 31 Μαρτίου του 1995, το ΚΥΣΕΑ επέλεξε για τη θέση του νέου αρχηγού το συμπατριώτη μας αρχιπύραρχο Νίκο Αλεβιζάκη, διευθυντή αρχηγείου, ο οποίος ήταν πρώτος στην επετηρίδα των επτά ομοιοβάθμων του αξιωματικών. Ήταν μια μεγάλη τιμή όχι μόνο για τον ίδιο αλλά και για τα χωριά μας. Πρόσφερε σημαντικότερο έργο από αυτή την ύψιστη θέση ευθύνης. Παράμεινε αρχηγός για δυο χρόνια. Στις 5 Μαρτίου 1997 το ΚΥΣΕΑ αποστράτευσε από την ηγεσία του Πυροσβεστικού Σώματος το Νίκο Αλεβιζάκη και στη θέση του τοποθέτησε τον αρχιπύραρχο Ανδρέα Γκέκα. Ο Νίκος Αλεβιζάκης πλήρωσε αδικώς ένα σκανδαλώδη διαγωνισμό για προσλήψεις νέων πυροσβεστών, όπου αποδείχτηκε ότι ο πρόεδρος της επιτροπής προσλήψεων είχε προβεί σε αλλοιώσεις των δικαιολογητικών των υποψηφίων. Το γεγονός αυτό καθόλου δε θάμπωσε την προσωπικότητα και το έργο του Νίκου Αλεβιζάκη. Στη φωτογραφία βλέπουμε τον Αρχηγό του Πυροσβεστικού Σώματος Νίκο Αλεβιζάκη να επιδίδει αναμνηστική πλακέτα με το έμβλημα του Πυροσβεστικού Σώματος στον απερχόμενο Υπουργό Δημόσιας Τάξης Σήφη Βαλυράκη το 1996.

Ο καθηγητής που τιμά τα χωριά μας

Ο Δημήτρης Η. Χριστοφίλου είναι Ομότιμος Καθηγητής Δικαίου και Θεσμών και Πολιτικής της Χωροταξίας και Πολεοδομίας. Σπούδασε νομικές και πολιτικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στους Θεσμούς και Πολιτική Φυσικού και Πολιτιστικού Περιβάλλοντος στη Γαλλία και στη Μ. Βρετανία. Εργάστηκε ως σύμβουλος στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων. Δίδαξε στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο. Δίδαξε στο Τμήμα από το 1982 τα μαθήματα «Εισαγωγή στο Δίκαιο» και «Θεσμοί και Πολιτική Χωροταξικού και Πολεοδομικού Σχεδιασμού». Είναι ο άνθρωπος που αγαπά τα χωριά μας. Μάλιστα πριν από λίγα χρόνια κατασκεύασε και το εξοχικό του στην περιοχή μας και συγκεκριμένα πάνω στον οδικό άξονα Σουληναρίου-Χανδρινού, λίγο πριν μπούμε στο Χανδρινού. Έχει παντρευτεί την υφυπουργό Παιδείας Εύη Χριστοφιλοπούλου.

ΤΟ ΒΛΑΣΗ

Ο αγνοούμενος δεκανέας από του Χανδρινού

Στα γεγονότα του 1974 στην Κύπρο, απέναντι στον Τούρκο εισβολέα βρέθηκαν πολλοί Έλληνες μαχητές που υπηρετούσαν σε στρατιωτικές μονάδες. Ανάμεσά τους και ένα παλικάρι από του Χανδρινού που υπηρετούσε ως δεκανέας της ΕΛΔΥΚ. Πρόκειται για το δεκανέα Πεζικού Γιάννη Ξυδιά, που αγνοείται από τις 16 Αυγούστου του 1974. Δηλαδή, το παλικάρι αυτό χάθηκε την τελευταία μέρα του πολέμου. Κανείς από τότε δεν ξέρει τι έγινε. Μάταια 36 ολόκληρα χρόνια οι δικοί του τον αναζητούν. Ήταν ένας σεμνός, εργατικός και δημιουργικός νέος με πολλά όνειρα για τη ζωή του. Ο ανεμοστρόβιλος του πολέμου είχε άλλα σχέδια, δυστυχώς, γι' αυτόν. Φέτος το καλοκαίρι η πατρίδα αποφάσισε να τον τιμήσει φτιάχνοντας την προτομή του στα Χιλιοχώρια. Η προτομή έγινε με δαπάνες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, ύστερα από προτροπή του Δήμου Χιλιοχωρίων και τη συνδρομή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Μεσσηνίας, ενώ τη φιλοτέχνησε ο γλύπτης Παναγιώτης Λαμπρινίδης. Ήταν ένα χρέος που έπρεπε να εκπληρωθεί και έγινε έστω και με μεγάλη καθυστέρηση.

Η νύχτα του Αγίου Βαρθολομαίου στο Δάρα

Ήταν 15 Μαρτίου 1948 ανήμερα της Καθαρής Δευτέρας. Η χώρα βυθισμένη στην εμφύλια διαμάχη πλήρωνε το τίμημα με το αίμα των παιδιών της που έρεε χωρίς σταματημό. Αυτή τη μαύρη νύχτα έμελλε να είναι η νύχτα του «Αγίου Βαρθολομαίου» για το χωριό Δάρα. Ομάδα παρακρατικών με επικεφαλής κάποιον με το ψευδώνυμο «καλόγερος» από τα χωριά της Κορώνης φτάνει τα μεσάνυχτα ακριβώς στο Δάρα με άγριες διαθέσεις. Χτυπάνε πόρτες, πυροβολούν, σπέρνουν τον πανικό παντού. Κάποιοι απ' αυτούς χτυπάνε την πόρτα του σπιτιού του Νικολή Πασιά λέγοντας με έντονη φωνή ότι είναι χωροφύλακες. Τρέχει η γυναίκα του η Κατερίνα έχοντας αγκαλιά το παιδί της Θόδωρο που σφάδαζε στο κλάμα και ανοίγει. Οι παρακρατικοί μπαίνουν μέσα και εκτελούν στην εν ψυχρώ τον άντρα της, τραβάνε το μικρό παιδί από τα χέρια της και την εκτελούν και την ίδια. Την ίδια στιγμή μια άλλη ομάδα παρακρατικών μπαίνουν στο σπίτι του Βασιλή Πουλογιαννόπουλου. Ψάχνουν να δουν πού είναι τα παιδιά του, η Πάτρα και ο Θόδωρος. Ευτυχώς απουσίαζαν. Κατεβάζουν στην αυλή του σπιτιού το Βασιλή Πουλογιαννόπουλο και τη γυναίκα του Παναγιώτα και τους εκτελούν. Την ίδια στιγμή μια άλλη ομάδα παρακρατικών μπαίνουν στο σπίτι της Παναγούλας χήρας Γεωργίου Στρατηγόπουλου. Την πυροβολούν δυο φορές. Η μια σφαίρα τη βρήκε στα σαγόνια και η δεύτερη στην κοιλιά. Πέφτει στο πάτωμα και τη νομίζουν για νεκρή. Ξημερώνοντας και ενώ οι παρακρατικοί έχουν φύγει φέρνουν από την Πελεκανάδα το γιατρό Αντωνόπουλο Γιώργο το γνωστό σε όλους «Κούπα», τις προσφέρει τις πρώτες βοήθειες και με ένα φορείο τη μεταφέρουν στην Καλαμάτα. Τελικά αφού βασανίστηκε πολλά χρόνια με τα τραύματά της επέζησε. Έτσι, η νύχτα της 15ης Μαρτίου 1948 βάφτηκε στο Δάρα με αρκετό αίμα. Για την ιστορία να αναφέρουμε ότι ο παρακρατικός «Καλόγερος» που το πραγματικό του όνομα ήταν Αγγελόπουλος εκτελέστηκε από ένα Ταγματάρχη λίγο καιρό αργότερα στο γραφείο του.

Ο ειρηνοδίκης και ο συμβολαιογράφος της Φλεσσιάδας

Ο δήμος Φλεσσιάδας ήταν ένας ιστορικός δήμος που συνόρευε μέχρι το 1912 με το δήμο Βουφράδας. Τη χρονιά αυτή η δήμοι διαλύθηκαν. Σε αυτό το δήμο υπηρέτησε και ο συμβολαιογράφος και μετέπειτα ειρηνοδίκης Μπάλτας Ν. Παναγιώτης που είχε γεννηθεί στο χωριό Κεφαλόβρυσο. Το 1881 ο Παναγιώτης Μπάλτας διορίστηκε συμβολαιογράφος Φλεσσιάδας (ΦΕΚ 33/1 Απριλίου 1881) έχοντας πτυχίο συμβολαιογράφου με βαθμό «άριστα». Τον ίδιο χρόνο, όμως, παραιτήθηκε (ΦΕΚ ετ. 1881, σελ. 405α) και διορίστηκε στον ίδιο δήμο ειρηνοδίκης. Έμεινε στο δήμο Φλεσσιάδας μέχρι το 1886 που μετατέθηκε στη Θουρία και από εκεί κατά σειρά υπηρέτησε στην Καρύταινα, στο Γύθειο, στην Καστανέα κ.λ.π.

Πορεύτηκε την μακαρίαν οδό...

Στις αγκαλιές των αγγέλων βρίσκεται από τις 23 Δεκεμβρίου 2010 ο Περικλής Κωτσόβολος του Ιωάννη που είχε γεννηθεί στο Βλάση το 1933. Άφησε τα επίγεια σε ηλικία 77 ετών. Ο Περικλής Κωτσόβολος υπήρξε άτομο προικισμένο με πολλές αρετές. Έντιμος, ειλικρινής, δυναμικός, δημιουργικός, αγαπητός σε όλους. Παντρεύτηκε στο χωριό Στρέφι και εγκαταστάθηκε εκεί μόνιμα. Με τη γυναίκα του Αναστασία απέκτησαν ένα γιο, το Φώτη, τον οποίο σπούδασαν δάσκαλο. Η νεκρώσιμη ακολουθία πραγματοποιήθηκε στον Ιερό Ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Στρέφι με την παρουσία της συζύγου του Αναστασίας, των παιδιών του Φώτη και Σταυρούλας, των εγγονών του Αναστασίας και Μαρίας, των αδελφών του, των ανεψιών του, των λοιπών συγγενών και πλήθος κόσμου από το Στρέφι, το Βλάση και την ευρύτερη περιοχή. Το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου των Απανταχού Βλασαίων «Το Βλάση» και η σύνταξη της εφημερίδας εκφράζουν στη σύζυγό του, στο γιο του και σε όλους τους οικείους του τα θερμά συλλυπητήρια.